

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าต้องขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สุวิทย์ ศรีพันธ์ พันธ์เสน อาจารย์ที่ปรึกษาหลักเป็นอย่างมาก อาจารย์ คือ “ครู” ที่ประทิธ์ประสาทวิชาความรู้ และอัตลักษณ์ทางวิชาการให้กับผู้ศึกษา และในขณะเดียวกันได้สอนให้ผู้ศึกษาเข้าใจว่า การมีจิตสำนึกรักสตรีนิยมเพื่อเกื้อหนุนและเติมเต็มความเป็นมนุษย์นั้นเป็นอย่างไร อาจารย์ได้อุทิศตนเป็นอย่างมากในกระบวนการทำงานกับข้าพเจ้า ไม่ว่าจะเป็นในเชิงความคิด หรือตัวตน อาจารย์ คือ ชุมพลังแห่งความรู้ พลังแห่งความรักจากการยืนยันการทำงานในลักษณะความเป็นกัญญาณมิตร ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่า หน้ากระดาษเพียงเสี้ยวส่วนนี้จะสามารถอธิบายทุกสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกต่ออาจารย์ได้หมดอย่างไรก็ตามอย่างจะบอกครั้นจะคิดว่า “ขอบคุณมากค่ะ”

ข้าพเจ้าต้องขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.วิจารณ์ พิพิธกุล หรือ พี่ปุย ที่ยืนยันด้วยนิยมในกระบวนการทำงานกับข้าพเจ้าตลอดมา อาจารย์เป็นอีกคนหนึ่งที่ได้สละเวลาและพลังงานในการเกื้อหนุนทั้งทางวิชาการและจิตสำนึกรักสตรีนิยมที่แฟ่ขยายความเมตตา มาสู่ข้าพเจ้าทุกราย ขอบคุณพี่ปุยมาก ๆ ค่ะ อีกคนหนึ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณเป็นอย่างมาก คือ อาจารย์ ดร. บริรา เพิ่มพงศ์สาร์ อาจารย์คือหนึ่งในต้นแบบนักวิชาการที่ยืนยันการทำงานเพื่อการพัฒนาสังคม แล้วข้าพเจ้าก็คือหนึ่งในรายญานั้นเช่นกัน ข้าพเจ้าต้องขอขอบคุณ อาจารย์ ดร.บุญชาล ทองประยูร อาจารย์ที่ปรึกษาในสมัยที่ข้าพเจ้าศึกษาระดับปริญญาโท อาจารย์คือคนที่สอนให้ข้าพเจ้ารู้ว่าการทำงานวิจัยด้วยใจรักนั้นเป็นเรื่องไว้

ข้าพเจ้าขอขอบคุณโครงการปริญญาเอกภาษาจีนภิชา (คปก.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ในฐานะผู้ให้ทุนสนับสนุนงานวิจัยทางสังคมศาสตร์เรื่องนี้จนเสร็จสิ้นกระบวนการ อีกทั้งเป็นผู้สนับสนุนการเดินทางไปต่างประเทศเพื่อค้นคว้าความรู้ในวิชาการที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ขอขอบคุณ Amsterdam School of Communication Research (ASCoR) มหาวิทยาลัยอัมสเตอร์ดัม (University of Amsterdam) ประเทศไทยและ Dr. Irene Costera Meijer ในฐานะสถาบันและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมสำนักการเดินทางครั้นแรก และขอขอบคุณ Associate Professor Leonora Angeles และสถาบันวิจัยเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Centre for Southeast Asian Research (CSEAR) มหาวิทยาลัยบริติช โคลัมเบีย (University of British Columbia) ประเทศไทย สำนักการเดินทางครั้นที่สอง เสียงสะท้อนและบทวิพากษ์จากชุมชนวิชาการทั้งสองแห่งทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้เพิ่มเติมเป็นอย่างมาก

บุคคลต่อไปที่ข้าพเจ้าไม่กล่าวถึงไม่ได้ คือ สามีและครอบครัวของข้าพเจ้า ขอบคุณพี่นุนพิพิพ พานิชภักดีมากที่ช่วยเยียวยาตัวตน และเคยเป็นกำลัง คอยเป็นเพื่อนพูดคุยแลกเปลี่ยน สะท้อนความคิด ซึ่งเป็นแบบของคนที่จริงจังและอุทิศตนกับการทำงานเพื่อ

ตอบเจ้ายปัญหาสังคมเป็นอย่างมาก อีกคนหนึ่งที่ต้องกล่าวถึง คือ ลูกพลอยที่ได้เข้ามาเติมเต็ม จิตวิญญาณที่เคยขาดหายไป ขอบคุณป้า สาวา ไสวารักษ์ กับม่ำ สมพิศ ไสวารักษ์ ที่ยืนยันว่า จะอยู่เคียงข้างจะเชื่อเสมอไม่ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นจะเป็นอะไร ป้ากับม่ำสอนให้ฉันรู้ว่า การให้ความรักและอยู่เคียงข้างกับลูกนั้นสร้างพลังได้มากเพียงใด ขอบคุณคุณแม่ ม.ร.ว.วิภาวดี อินทรประสิทธิ์ที่ให้ความเมตตาแก่ฉันโดยการให้กำลังใจ เป็นเพื่อนคู่คิด และ แรงสนับสนุนหลักในการดูแลลูกพลอยแทนฉันในช่วงเวลาที่ต้องออกบ้านออกบ้าน ขอบคุณ น้องอ้วน อนุวัฒน์ ไสวารักษ์ และโก้เอก เอกพจน์ ไสวารักษ์ สำหรับสายสัมพันธ์และกำลังใจที่ไม่ เคยขาดหาย ขอบคุณภู่เมียสิทธิพร และภู่ปะร่วงวิทย์ วิริยะนวนันต์สำหรับความรักและ ความเชื่อมั่นในตัวylan คนนี้ ขอบคุณอ้อย ธนาธุช สงวนศักดิ์สำหรับความเป็นกัลยาณมิตรที่ คอยเสียสละทั้งพลังงานและเวลาในการสนับสนุนงานวิทยานิพนธ์ อีกทั้งคุณเจ้าตัวน้อยของฉัน อย่างจริงใจและทุ่มเท

ขอบคุณพี่ประโยชน์ ธรรมวิจิตรเดช ที่มาช่วยพิมพ์งานและปรับปรุงงานให้ ขอบคุณ กำลังใจที่มีให้ตลอดค่ะ ขอบคุณพี่อ้อย พัชรัณย์รัศมี ละลະหมัดที่เป็นเพื่อนคุย คอยปรับทุกๆ แลกเปลี่ยนความคิดอยู่เสมอ และช่วยงานจนสำเร็จลุล่วง ข้าพเจ้าขอขอบคุณกลุ่มผู้ผลิต ละครโทรทัศน์หั้ง 3 เรื่อง คือ “ตม” “หลงทางรัก” และ “ก烙ລວງຮັກ” ต้องขอขอบคุณบุคคลทุกคนที่ เกี่ยวข้องกับงานวิจัยชิ้นนี้ตั้งแต่ผู้รับติดต่อประสานงานของบริษัทผู้ผลิตละครโทรทัศน์ ผู้บริหารบริษัทฯ ท่องนุญาตให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเข้าไปทำการศึกษา ไปจนถึงผู้เข้าร่วมการวิจัยไม่ว่าจะในฐานะของผู้ให้การสัมภาษณ์ หรือผู้ถูกสั่งเกตกรรมที่ได้ร่วมกันประกอบสร้างความรู้ชิ้นนี้ ด้วยกัน งานวิจัยและองค์ความรู้ชุดนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าไม่ได้รับโอกาส เวลา และบทวิเคราะห์ จากทุกคน

จากว่า พันธุ์ภักดี
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. 2549